

Joan Brudieu
Mestre de capella de la Seu d'Urgell

MADRIGALS 3

Madrigals VI, VII, VIII, IX, X, XI i XII

PER A COR MIXT

Edició a cura de Tomeu Quetgles Pons

Col·lecció Música Coral núm. 13

Madrigals 3

Madrigals VI, VII, VIII, IX, X, XI i XII
per a cor mixt

Joan Brudieu
Edició: Tomeu Quetgles Pons

Traducció dels textos a l'anglès.

Coberta: Capitell d'una columna del clautre de Santa Maria de la Seu d'Ugell

Amb la col·laboració del Departament de
Cultura de la Generalitat de Catalunya,
(Direcció General de Promoció Cultural).

Maquetació: DINSIC GRÀFIC
1a edició: març de 2002

© Tomeu Quetgles
© Drets de publicació cedits a: DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
Santa Anna 10 E 3a - 08002 Barcelona
Tel. 93 318 06 05 - Fax 93 412 05 01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.es / www.dinsic.com

Imprès a Copisteria Miracle
Rector Ubach, 6-10
08021-Barcelona

Dipòsit legal: B-11234-2002

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, comprenent-hi la reprografia i el tractament informàtic, com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna 10 E 3a - 08002
tel. 93 318 06 05 - fax 93 412 05 01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.es - www.dinsic.com

PRÒLEG

Amb aquest tercer volum es completa l'edició dels Madrigals de Joan Brudieu. A l'hora de tancar el cicle no podem evitar de reflexionar sobre el sentit d'aquesta edició. Alguns poden preguntar-se quina necessitat hi havia d'una nova edició després de la que Felip Pedrell i Mn. Higiní Anglès publicaren l'any 1921. Dèiem en el pròleg del primer volum que quan emprenguérem la nostra transcripció a partir de l'original no pensàvem de cap manera “en una eventual publicació, sinó en l'elaboració d'unes partitures que fossin tan fidels a l'original com útils per a la interpretació de la música que s'hi contenia.” Ara hauríem d'afegir que, per damunt de qualsevol interès utilitari, sempre hi ha hagut el plaer immens de traduir en notació moderna la música que aquells originals esperen a revelar a tothom que vulgui apropar-s'hi, sinó amb el domini, almenys amb la curiositat d'aprendre aquell llenguatge de fa més de quatre-cents anys. Sabem perfectament que res no pot substituir el recurs directe a l'original i la satisfacció d'entendre el seu llenguatge. Nosaltres no som més que uns intermediaris: “Traduttore, traditore”.

Tanmateix, cercant excuses per justificar la nostra gosadia, podem adduir les paraules de Felip Pedrell: “Sàpiga, demés, el lector, que s'imposa tot seguit una edició pràctica d'aquests Madrigals per ajudar la meritíssima tasca dels Orfeons de Catalunya en divulgar la música de casa nostra.”

Voldríem que aquest fruit de la nostra tasca fos realment útil per divulgar la música d'un dels grans compositors de casa nostra. Fa més de vuitanta anys el mestre Pedrell afirmava: “Jo, avui, després de transcriure i llegir atentament els Madrigals d'En Brudieu, em refermo en la convicció allí exposada de què el nostre mestre és el Luca Marenzio de la terra nostrada, quant a la dolcesa d'expressió i sentiment.” L'obra del mestre de capella de la Seu d'Urgell ens espera per a ser disfrutada.

Tomeu Quetgles Pons
Bunyola, gener 2002

PRÓLOGO

Con este tercer volumen se completa la edición de los Madrigales de Joan Brudieu. Llegada la hora cerrar el ciclo, no podemos dejar de reflexionar sobre el sentido de esta edición. Algunos podrán preguntarse qué necesidad había de una nueva edición después de la que Felip Pedrell y Mn. Higiní Anglès publicaron en 1921. Decíamos en el prólogo del volumen primero que no pensábamos en absoluto “en una eventual publicación, sino en la elaboración de unas partituras que fuesen tan fieles al original como útiles para la interpretación de la música que el original contenía.” Ahora deberíamos añadir que, por encima de cualquier interés utilitario, siempre ha habido el placer inmenso de traducir en notación moderna la música que aquellos originales esperan a revelar a cualquier persona que quiera acercarse a ellos, si no con el dominio, al menos con la curiosidad de aprender aquel lenguaje de hace más de cuatrocientos años. Sabemos perfectamente que nada pueden substituir al recurso directo al original y a la satisfacción de entender su lenguaje. Nosotros no somos más que unos intermediarios: “Traduttore, traditore”.

No obstante, buscando excusas para justificar nuestro atrevimiento, podemos sacar a colación la palabras del mismo Felip Pedrell: “Sepa, pues, el lector, que se impone una edición práctica de estos Madrigales para ayudar a la meritoria tarea de los Orfeons de Catalunya en divulgar la música de casa nuestra.”

Queríamos que este fruto de nuestro trabajo fuese realmente útil para divulgar la música de uno de los grandes compositores del área catalana. Hace más de ochenta años el maestro Pedrell afirmaba: “Yo, hoy, después de transcribir y leer atentamente los Madrigales de Brudieu, me reafirmo en la convicción allí expuesta de que nuestro maestro es el Luca Marenzio de nuestra tierra, por su dulzura de expresión y sentimiento.” La obra del maestro de capilla de la Seu d’Urgell nos espera para ser disfrutada.

With this third volume completes the edition of Joan Brudieu’s Madrigals. The time come to close the cycle we cannot help thinking over the sense of this edition. Some can ask which was the need for a new edition after the one Felip Pedrell and Mn. Higiní Anglès published in 1921. In the prologue to the first volume we said when we started our own transcription from the original never thought of any “eventual edition at all, but of the preparation of scores that were both faithful to the original and useful for the performance and recording purposes.” We should add now that, over any practical purpose, there has always been the great pleasure of translating into modern notation the music those originals were ready to reveal to those willing to approach them, if not with the mastership, at least with the curiosity to learn that language more than four hundred years old. We know anything can substitute for the direct approach to the original and the satisfaction of understanding its language. We are only intermediaries: “Traduttore, traditore”.

Nevertheless, looking for excuses to justify our audacity, we can quote Pedrell’s own words: “There is an urgent need for a practical edition of these Madrigals in order to help the meritorious job done by the Orfeons de Catalunya to promote the music of our homeland.”

We wish this fruit of our work be really useful to promote the music of one of the best Catalan composers. More than eighty years ago Felip Pedrell assured: “Today, having transcribed and read carefully Brudieu’s Madrigals, I am more reassured in the conviction that our master is the Luca Marenzio of our homeland, for his sweet expression and feeling.” The work of the choir master of La Seu d’Urgell is waiting there to be enjoyed.

Tomeu Quetgles Pons
Bunyola, February 2002

Tomeu Quetgles Pons
Bunyola, febrero 2002

PROLOGUE

PROLOGUE

Ce troisième volume complète l'édition des Madrigaux de Joan Brudieu. À l'heure de boucler ce cycle, on ne peut moins de réfléchir sur le sens de cette édition. Quelques uns peuvent se demander quel était le besoin d'une nouvelle édition après celle que Felip Pedrell et Mn. Higiní Anglès ont publié en 1921. On disait dans le prologue du premier volume que, quand nous avons entrepris notre transcription à partir de l'original, nous ne pensions point "à une éventuelle publication, mais à l'élaboration de partitions qui devaient être en même fidèles à l'original et pratiques pour l'interprétation et l'enregistrement de la musique qu'y était contenue."

Maintenant il faudrait ajouter que, par dessus n'importe quel but utilitaire, il y a eut toujours le plaisir immense de traduire en notation moderne la musique que ces originaux espèrent révéler à tous ceux qui s'y adressent, si non avec la maîtrise, au moins avec la curiosité d'apprendre ce langage d'il y a quatre siècles. On sait parfaitement que rien ne peut substituer l'accès direct à l'original et la joie de comprendre son langage. Nous ne sommes que des intermédiaires. "Traduttore, traditore".

Néanmoins, en cherchant des excuses pour justifier notre hardiesse, on peut citer ces mots de Felip Pedrell: "Il faut absolument une édition pratique de ces Madrigaux pour soutenir les chœurs catalans dans leur méritoire entreprise de divulgation de la musique de chez nous."

On voudrait que ce fruit de notre recherche fût vraiment utile pour la divulgation de l'un des grands compositeurs catalans. Il y a plus de quatre-vingt dix années, Felip Pedrell assurait: "Aujourd'hui, après avoir faite la transcription et étudié attentivement les Madrigaux de Brudieu, je me réaffirme dans la conviction déjà exposée que notre maître est le Luca Marenzio de notre terre, par sa douceur d'expression et sa sensibilité."

L'oeuvre du maître de chapelle de la Seu d'Urgell nous attende pour être jouée.

Tomeu Quetgles Pons
Bunyola, février 2002

sollen an dieser Stelle noch einige Überlegungen zum Sinn und Zweck dieser Ausgabe folgen. Manch einer wird sich fragen, ob nach der 1921 von Felip Pedrell und Pater Higiní Anglès erarbeiteten Ausgabe eine neue Ausgabe überhaupt nötig war. Im Vorwort zum ersten Band wurde bereits gesagt, dass wir keineswegs "eine mögliche Veröffentlichung im Sinn hatten, sondern vielmehr die Bearbeitung einiger Partituren, die einerseits originalgetreu, andererseits aber auch nützlich zur Interpretation der im Original enthaltenen Musik sein sollte." Nun bleibt hinzuzufügen, dass es uns über das praktische Interesse hinaus ein großes Vergnügen war, diese Musik in moderne Notation zu übertragen, eine Musik, die die Originale demjenigen erschließen, der sich ihnen mit Sachkenntnis oder zumindest mit der Neugier nähert, jene über vierhundert Jahre alte Sprache zu erlernen. Wir sind uns bewusst, dass nichts den direkten Zugriff auf das Original ersetzen kann und nichts über die Zufriedenheit geht, die man erlebt, wenn sich einem seine Sprache erschließt. Uns kommt nur die Rolle des Vermittlers zu: "Traduttore, traditore" - "Übersetzen heißt verfälschen", wie man auf Italienisch sagt.

Als Rechtfertigung für unser gewagtes Unterfangen können uns jedoch folgende Worte von Felip Pedrell dienen: "Wisse also, Leser, dass eine praktische Ausgabe dieser Madrigale erforderlich ist, um die lobenswerte Aufgabe der katalanischen Gesangsvereine bei der Verbreitung der Musik unserer Heimat zu unterstützen."

So hoffen wir denn, dass die Frucht unserer Arbeit zur Verbreitung der Musik eines großen katalanischen Komponisten beiträgt. Vor mehr als achtzig Jahren sagte Meister Pedrell: "Nach der Transkribierung und dem aufmerksamen Studium der Madrigale von Brudieu kann ich der hier vertretenen Meinung nur zustimmen, dass unser Meister durch die Anmut seines Ausdrucks und seines Gefühls als der katalanische Luca Marenzio bezeichnet werden kann." Das Werk des Domkapellmeisters von La Seu d'Urgell wartet darauf, dass wir uns an ihm erfreuen.

Tomeu Quetgles Pons
Bunyola, Februar 2002

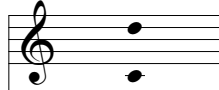
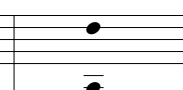
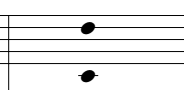
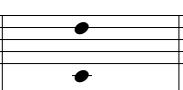
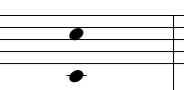
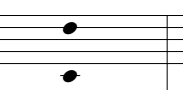
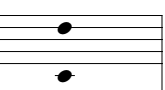
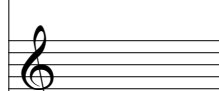

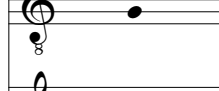
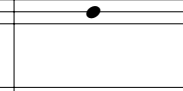
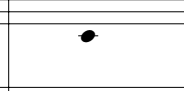
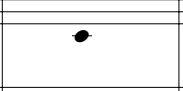
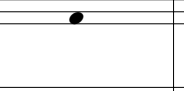
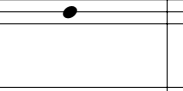
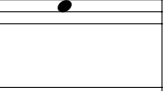
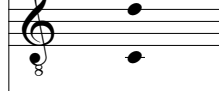
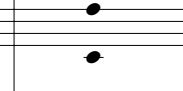
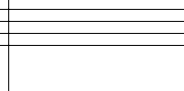
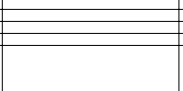
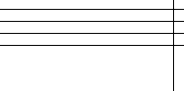
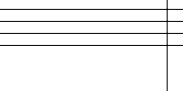
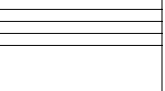

VORWORT

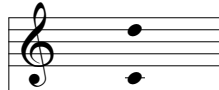

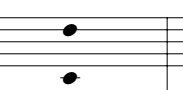

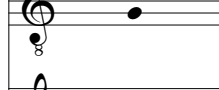
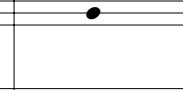
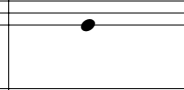
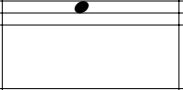

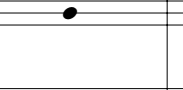
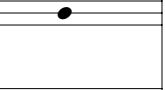
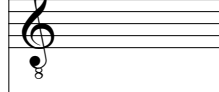
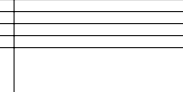
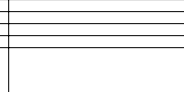
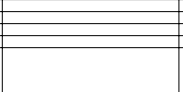
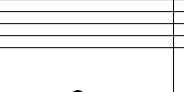
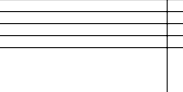
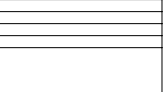

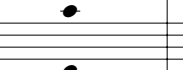

Dieser dritte Band vervollständigt die Ausgabe der Madrigale von Joan Brudieu. Nach Abschluss des Zyklus

Ambitus dels madrigals VI, VII, VIII, IX, X, XI i XII

Ambitus de los madrigales VI, VII, VIII, IX, X, XI y XII

Table of Ranges of madrigals VI, VII, VIII, IX, X, XI and XII

VI 1	VI 2	VII 1	VII 2	VII 3	VIII 1	VIII 2
						
						
						
						
						
						

IX 1	X 1	X 2	XI 1	XI 2	XII 1	XII 2
						
						
						
						
						
						

Madrigal VI

Primera part

Qué sientes, dime, Pascual

Cantus
Que

Altus
Que

Tenor
Que

Bassus
Que

1

Qué sien- tes di- me, Pas- cual. Qué sien-

4

sien- tes, di- me, Pas- cual. Qué sien- tes, di- me Pas- cual. Qué sien- tes, di- me Pas- cual. Qué sien- tes, di-

8

cual. Qué sien- tes, di- me Pas- cual. Qué sien- tes, di-

8

Qué sien- tes, di- me, Pas- cual. Qué sien- tes, di-

tes, di- me, Pas- cual. Qué sien- tes, di- me, Pas- cual. Qué sien-

9

Ve- nid, ve- nid, pas- to- res,

8

me, Pas- cual, di- me, Pas- cual. Ve- nid, ve- nid, pas- to- res

8

me, Pas- cual. Ve- nid, ve- nid, pas- to- res

tes, di- me, Pas- cual. Ve- nid, pas- to- res

Madrigal VII

“en proporción”

Qué sientes, dime, Pascual

Cantus
Que

Tenor
Ve-

Altus
Que

Bassus
Que

1

Qué sien- tes, di- me, Pas- cual, di-

Qué sien- tes, di- me, Pas- cual, qué sien-tes, di-

Qué sien- tes, di-

7

me, Pas- cual. Yo ja- más po-

Ve- nid, pas- to- res a o- i- llo. Yo ja-

8

me Pas- cual. Ve- nid, pas- to- res a o- i- llo. Yo ja- más

me, Pas- cual. Ve- nid, pas- to- res a o- i- llo. Yo ja-

14

dré de- zi- llo, se- gún es gra- ve mi

más po- dré de- zi- llo, se- gún es gra- ve mi

8

po- dré de- zi- llo, se- gún

más po- dré de- zi- llo, se- gún es gra- ve mi

c. 15, C, 1n, semibrevis (rodona) de color.

Les notes compreses entre els signes □ □ són de color a l'original, sempre en un context de notació mensurada blanca.

1

Del a- mor se va ri-

8

Del a- mor se

Del a- mor se va ri- en- do Ar- mil- da, gen-

5

en- do Ar- mil- da, gen- til pas- to-

Del a- mor se va ri-

va ri- en- do Ar- mil- da, gen- til pas- to- ra, gen-

til pas- to- ra, Ar- mil- da, gen- til pas- to- ra,

Madrigal IX

“en proporción”

Del amor se va riendo

Cantus
Del

Tenor
Del

Altus
Del

Bassus
Del

Del a- mor se va ri- en- do

Ar- mil- da, del a- mor se

Del a- mor se va ri- en- do,

va ri- en- do, del a- mor se va ri- en-

mor se va ri- en- do Ar- mil- da, del a-

va ri- en- do, del a- mor se va ri- en- do

del a- mor se va ri- en- do Ar- mil-

do Ar- mil- da, gen- til pas- to- ra, Ar- mil-

mor se va ri- en- do Ar- mil- da, Ar-

c.8, A, 1n, semibrevis (rodona) amb puntet.

Les notes compreses entre els signes □ □ són de color a l'original, sempre en un context de notació mesurada blanca.

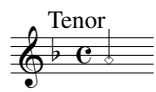
Madrigal X

Primera part

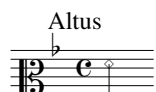
Zagala más linda y bella

Za -

Za -

Za -

Za-

Za- ga- la, za- la más lin- da y be- lla, za- ga- la más

ga- la más lin- da y be- lla, cual ja- más o- tra no
ga- la más lin- da y be- lla, cual ja- más o- tra no
lin- da y be- lla, cual ja- más o- tra no vi, cual ja- más o- tra no
ga- la más lin- da y be- lla, cual ja- más

vi, cual ja- más o- tra, cual ja- más o- tra no
tra no vi, cual ja- más o- tra no vi, cual ja- más o- tra no
vi; za- ga- la más lin- da y be- lla, cual ja- más o- tra no
o- tra no vi, cual ja- más o- tra, cual ja- más o- tra no

Madrigal XI

Primera part

Oios claros y serenos

Cantus
O -

Tenor
O -

Altus
O -

Bassus
O -

O- ios cla- ros y se- re- nos,

ca- ro me cos- táis si os vi, pues pa- ra to-

dos sois bue- nos, y tan ma- los pa- ra mí, pa- ra

Les notes compreses entre els signes □ □ són de color a l'original, sempre en un context de notació mensurada blanca.

VI

1st part

- What do you feel, tell me, Pascual?
Come shepherds to listen.
- I will never be able to tell it,
so deep is my pain.

2nd part

- Leave that anguish, Pascual.
Forget love.
- I will never leave this sorrow
as in this lies my happiness.
- Tell me, have you ever seen, such
faith in a coarse little shepherd?
- Even if I am coarse in the telling of it,
I know very well where pain lies.

VII

1st part

- What do you feel, tell me, Pascual?
Come shepherds to listen.
- I will never be able to tell it,
so deep is my pain.
- Tell me, have you ever seen, such
faith in a coarse little shepherd?
- Even if I am coarse in the telling of it,
I know very well where pain lies.

2nd part

- Leave that anguish, Pascual.
Just forget love.
- I will never leave this sorrow
as in this lies my happiness.
- Tell me, have you ever seen, such
faith in a coarse little shepherd?
- Even if I am coarse in the telling of it,
I know very well where the pain lies.

3rd part

- Don't you see, shepherd, your longing
surrounded by great oblivion?
- I can never be lost,
since I have already had such gain.
- Tell me, Pascual, how do you think
you can resist such pain?
- When I tell it to my heart
it replies that this is good, not bad.

SUMARI

Pròleg.....	3
Prólogo	4
Prologue	4
Prologue	5
Prolog	5
Ambitus dels madrigals / Ambitus de los madrigales / Table of Ranges of madrigals ...	6
Madrigal VI.....	7
Madrigal VII	14
Madrigal VIII.....	25
Madrigal IX	33
Madrigal X	38
Madrigal XI	45
Madrigal XII.....	51
English translation	55